

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 2 ROČNÍK 2012/2013

Co říjen dal a vzal

Říjen – v práci ředitele měsíc, ve kterém se začínají vyplňovat různé výkazy o počtu věcí a lidí na škole. Jen v prvních 14 dnech se vyplňují 4 výkazy a letos navíc i 2 dotazníky od ČŠI. Ministerstvo kromě počtu žáků a učitelů na škole zajímá například i počet počítačů na škole a jakým způsobem jsou využívány nebo kolik žáků a kolik dní bylo na horách. V listopadu vyplníme další 4 výkazy o zájmovém vzdělávání a školním stravování. Tyto výkazy jsou důležité, slouží pro přidělení prostředků ze státního rozpočtu v dalším kalendářním roce a pro kontrolu ze strany ČŠI.

Očekáváme druhou část platby v rámci grantu EU peníze školám. Platba měla být poskytnuta po 14 měsících po zahájení grantu, což bylo v září. Počátkem října jsem dostal avízo z MŠMT, že byl vydán příkaz k odeslání platby přes krajský úřad a obec Chotoviny a do měsíce by měla platba dorazit na náš účet. Tyto prostředky budou použity především k nákupu interaktivních tabulí do tříd na 1. stupni.

Říjen začal plenárním zasedáním, na něm ředitel seznámil rodiče s plánem činností školy

v dalším roce, prostor dostali i zástupci Sdružení přátel ZŠ. Pak ve třídách proběhly úvodní třídní schůzky, kde vyučující konkretizovali plány svých předmětů pro další školní rok, dále pak rodiče žáků 1. třídy zvolili svého zástupce do SPZŠ v Chotovinách a výchovný poradce předal informace rodičům žáků 9. třídy o přijímacím řízení na střední školy.

V říjnu jsme také otestovali žáky 6. ročníku na dovednosti z matematiky, českého jazyka a obecných studijních předpokladů, abychom je porovnali s ostatními šestáky v republice a zjistili, co se na 1. stupni naučili, jaké mají přednosti a jaké nedostatky. Toto testování je vstupní pro testování v 9. ročníku, které je na program v listopadu a na jehož základě určujeme kvalitu přípravy na 2. stupni.

Prodali jsme sebraný papír firmě, která si jej začátkem měsíce odvezla a zaplatila nám 1 Kč za kilogram, tím škola vydělala pře 6 tisíc korun. V říjnu probíhal sběr kaštanů a žaludů. Darovali jsme je místnímu sdružení myslivců pro zvěř v okolí Chotovin. Všichni sběrači byli odměněni.

V prostorách školy proběhly volby do krajského zastupitelstva. Provoz školy jsme tomuto

přizpůsobili tak, aby výuka byla narušena co nejméně.

Proběhla ustavující schůze malé školské rady. Jeden zástupce požádal o aktualizaci dotazníku o nejoblíbenější a nejméně oblíbené obědy. Na dalším zasedání se bude probírat konkrétní forma dotazníkového šetření. Dále byla stanovena nová pravidla pro pravidelná setkávání.

Petr Havlík

Malá, ale naše

Ve čtvrtek 18. října se konala první schůze malé školské rady. Členové si zvolili vedení. Předsedou pro toto volební období bude Petr Mačina a jeho pravou rukou, místopředsdou, Jiří Seidl. Ten vás bude informovat o činnosti a výsledcích práce rady na stránkách Školáka.

Po loňských a předloňských zkušenostech se pan ředitel školy Petr Havlík rozhodl pořádat malou školskou radu jednou za šest týdnů. Na té první jsme projednali pohazování odpadků cestou ze školní jídelny a stanovili jsme rozvrh pro nakupování ve školním bufetu. Bližší informace se dozvíte v dalším článku.

Jiří Seidl

Nemáte svačinu?

Nevadí, náš školní obchůdek vás zachrání! Někteří o něm vůbec nevědí, a to je velká škoda. Obchůdek najdete v prvním patře nové budovy druhého stupně hned vedle deváté třídy. Paní školnice Jitka Koželuhová je velmi hodná prodavačka. Když nemáme svačinu nebo jen máme na něco dobrého chuť, stačí pár korun a hlad nás přejde až do oběda. Kdo občas kouká při nákupu s rodiči na cenovky, určitě zjistil, že je tu velmi levně. To je tím, že jsou zdravé dobrotky dotované státem, aby se žáci necpali jen nezdravým jídlem, po kterém se tloustne. V našem obchůdku mají třeba tyto dobroty: jogurty, Lipánky, keřírové mléko, ochucenou syrovátku, sýry, ale také Biskiti, Bebe dobré ráno, Tuc, Diskito a různé tyčinky. Stačí mít dvacet korun a nakoupit si to, co ti chutná.

Všechny děti mohou přijít, ale protože je nás moc, máme svá pravidla. První přestávku chodí nakupovat děti z první třídy a celého druhého stupně. Druhá přestávka je vyhrazena zbytku prvního stupně. Bráníme tak vzniku zbytečných front a doufáme, že všichni v době přestávky přijdou na řadu. Proto prosíme všechny děti, aby si rozdělení dobře zapamatovaly. Také vymýšlíme pro náš obchůdek pěkné jméno. Máš nápad? Přijď nám ho říci do sedmé třídy o patro výš. Těšíme se, že bude z čeho vybírat.

Monika Kromková

Lipánek dětem nepatří

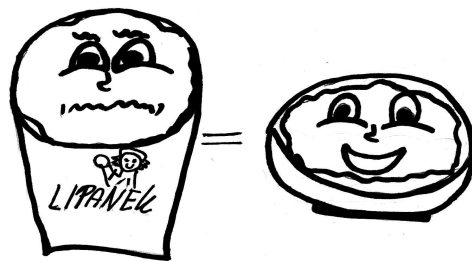
Milí rodiče, tento článek byste si měli přečíst. Lipánek některým dětem do rukou opravdu nepatří. Když se letos poprvé sešla malá školská rada, hned na začátku zasedání jsme se začali bavit o tom, co by bylo dobré na naší škole změnit a co se nám nelíbí. Nikdo nic neříkal, tak začal hovořit pan ředitel. To, co řekl, se opravdu nikomu nelíbilo. Bavíme se tu o lipánkové cestě. Tedy když možná i vaše děti šly z oběda, nesly si s sebou Lipánek, za jehož obalem se skrývalo tetování. Každý si ho pochopitelně hned vyndal, ale někteří zbytek tvarohu vyhodili. Hrozné je, že Lipoše rozkopali po chodníku. Celá cesta od jídelny do školy byla upatlaná od sladkého tvarohu. Teď přijde věc k zamyšlení. Představte si, že před vaším domem nebo i na zahradě máte poházené jídlo od svých dětí. Jak by se vám to líbilo? Mně se to rozhodně nelíbí, a proto o tom píš. Uvědomte si, že jsme lidé, a proto bychom se tak měli i chovat. Prosím zkuste probrat takové chování se svými dětmi, protože vyhazují jídlo za vaše peníze.

Věc by určitě vyřešilo, kdybychom zákusek dostávali v jídelně do mističek. Komu nechutná, tak si ho prostě nevezme, nebo ho dá kamarádům. Už se těšíme na kysanou smetanu, jogurt nebo tvaroh s marmeládou. Tímto bych článek uzavřela a děkuji, že jste se nad problémem zamysleli a pokusili se domluvit svým dětem, jak by se měly chovat.

Kristýna Chalupská

Přírodovědný Klokán

Letošního ročníku Přírodovědného Klokana, který proběhl na naší škole 19. října, se zúčastnilo celkem 20 žáků VIII. a IX. třídy. Se

znalostmi přírodních věd si nejlépe poradili tito žáci: 1. Ondřej Čech (IX. třída) 85 bodů; 2. Robin Stiebler (VIII. třída) 68 bodů; 3. Jan Turek (IX. třída) 57 bodů. Blahopřejeme a věříme, že své znalosti při dalším studiu uplatní.

Jindra Vazdová

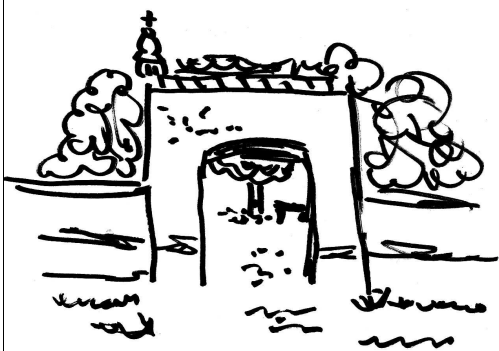
Přijď mezi nás!

Přijď, Písničko, mezi nás, potěšíš nás zas a zas. Marek Eben, Zdeněk Rytíř, Jan Nedvěd, Karel Plíhal, Zuzana Navarová, Gabriela Osvaldová, Jiří Suchý, Jan Svěrák, Boris Filan, Václav Hrabě, osm žáků bývalých, sedmadvacet současných a tři učitelé se sešli večer ve škole, aby si četli a poslouchali písňové texty o lásce, přátelství a kamarádství. Možná jste si všimli, že se ve středu 24. října, den před podzimními prázdninami, svítilo ve škole dlouho do noci. Možná jste nás zaslechli i z ulice, když jsme se už dlouho po desáté hodině vyprovázeli domů. Jak se nám tam líbilo, se zeptejte každého zvlášť. Co to je přátelství, jsme všichni zapsali do klíčů k srdci druhých lidí, které si ve škole vystavíme.

Přátelství je, když je důvěra, když blízkého neopustíte v nouzi, když se dostaneš k srdci druhého. Přátelství je, když si lidé navzájem nelžou, když si s někým rozumíte, když se mohou na druhého spolehnout. Přátelství je, když si nasloucháme, když můžeme říkat pravdu.

Pořadatelé

Zahrada žije

V uplynulém týdnu jsem se jako člen výběrové komise podílel na hodnocení projektů, jež se ucházejí o podporu Místní akční skupiny Krajina srdce. Šikovní a přemýšliví lidé ze všech koutů stále se rozrůstajícího území naší MASKy předkládali své zajímavé nápady, jak udržet a zkvalitnit život ve venkovských oblastech, na které se mnohdy neprávem zapomíná. Je nás hodně, kteří chceme na venkově plnohodnotně žít, vychovávat děti, pracovat i podnikat, protože umíme ocenit to, co nám příroda a podstata venkovského života dává.

Jedním z takto podpořených projektů je i Přátelská zahrada v Chotovinách. Najdete ji v objetí fary, základní a mateřské školy. Co všechno se díky úspěšně získané dotaci vyřešilo? Především se opravila krásná starobylá zeď s líbeznou brankou na jižní straně. Na severu zahradu od pozemku fary odděluje nový drátěný plot. Zahrada byla zbavena nemocných ovocných a divoce rostoucích stromů a zdravé byly ošetřeny. Uprostřed vzniklo travnaté hřiště pro všelijaké hry a hned vedle posezení s krbem. Dříve uzavřená farská zahrada se stala místem setkávání. Klíčem k brance je chuť být pospolu, touha trávit čas ve společenství. Pod vzrostlým ořešákem se už nebudou prohánět jen veverky a poskakovat sojky. Tělo si protáhnou děti ze školky i školy a dříve narození či maminky s dětmi mohou posedět a popovídat. Za sebe a všechny spokojené uživatele zahrady děkuji každému, kdo se podílel na zpracování projektu. Hlavně za to, že se nevzdali a po prvotním neúspěchu způsobeném velkým zájmem o dotace projekt vylepšili a podali znovu. Předem děkuji i všem, kteří budou všemožnými akcemi zahradu ožивovat a otevřou ji tak co největšímu počtu spoko-

jených uživatelů. Ořechová slavnost, kterou jsme zahradu opravdu slavnostně otevřeli, byla důkazem toho, že dětem se v ní líbí. Všiml jsem si, že jedna holčička natahuje moldánky. Zeptal jsem se, co se jí stalo. Plačtivým hlasem mi vysvětlila, že už musí zpátky do školky na svačinu. Slíbil jsem jí, že v zahradě určitě nebyla naposled. Těšíme se na jaro, kdy nás Přátelská zahrada po zaslouženém zimním spánku znovu pozve do své zelené náruče.

Jiří Honza

Kudy dál?

Již delší dobu mám pocit, že se naše škola stejně jako celá společnost ocitá na rozcestí. Měli bychom započít s vážně míněnou diskuzí, jakou školu chceme v Chotovinách v budoucnu mít, jakou cestou se vydat.

Existuje skupina rodičů, která by ráda viděla otevřenou školu, jež bude přirozeným společenským a informačním centrem tmelícím život v naší obci. Pro začátek potřebují na budově školy nástěnku, jež předá informace, které buď díky jejich povaze nenajdete ve školních novinách ani na webu, nebo jen rozšíří nabídku o tradiční informační kanál. Zatím se zdá, že jejich komunikace se školou zamrzla na mrtvém bodě.

Pak je tu druhá skupina rodičů, kterým se nelíbí školní vzdělávací plán a z něho plynoucí vzdělávací metody. Svou nespokojenost řeší tlakem na jednotlivé učitele, ale na programu jednání školské rady se jejich požadavky a výhrady nikdy neobjeví.

A zatím to vypadá, že většina rodičů je spokojená se stavem, který tu panuje, nebo jsou lhostejní, protože věří, že nemají sílu stav věcí měnit svým přičiněním.

Jako jeden z kantorů, kteří považují současný školní vzdělávací plán za dobré východisko pro přípravu našich dětí na život, Vás prosím, abyste se zapojili do této diskuze a pomohli nám najít shodu na směru našeho dalšího putování. Teprve na základě tohoto rozhodnutí bychom měli řešit problémy, které samozřejmě nastanou.

Přál bych všem zažít pocit z dobře vykonané práce a nadšení pro další plány, které prožíváme

nad výsledky našich dětí ve srovnávacím či plošném testování, nad výsledky soutěží a vystoupení, z dobrých hodnocení České školní inspekce. Ovšem největší podporou našeho snažení jsou bývalí žáci, kteří se bez ohledu na své minulé výsledky a nadání hrdě vracejí, aby se pochlubili, že na své střední škole či učilišti patří k nejlepším. Oni už si většinou z rodiny přinesli přesvědčení, že úspěch v životě je podmíněn pravidelnou poctivou prací, a my toho mohli v devíti letech, kdy se naše životy propojily, úspěšně využít. Právě kvůli nim to ani v dnešní situaci nevzdáváme.

Jiří Honza

Divadelní cestopis

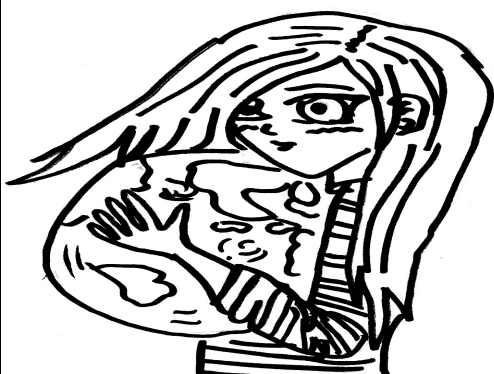
Ve čtvrtek 4. října k nám přijelo divadélko až z Hradce Králové. Dva herci s námi cestovali historií divadla. Moc se mi líbilo, že než začala ukázka ze hry, vysvětlili nám pánové, oč tu běží, a představili nám autora vybraného kusu. Procestovali jsme velký kus historie – Shakespeare, Molière, Goldoni, Rostand a bratři Mrštíkové. Jak říká pan učitel Honza – škola hrou. Představení bylo plné vtipu a zábavy, ale někdy se mi to zdálo až moc přehnané. Třeba ve hře Zdravý nemocný začal po dlouhém vyšetřování potulný „doktor“ operovat a tahal z pacientova těla a odhazoval srdce, játra, žaludek a pak střeva. Nepřijde vám to nelogické, aby člověk žil bez srdce? Ale když se nad tím tolik nepřemýšlí, bylo to docela pěkné vystoupení. Klidně bych si to i zopakovala, ale zase na jiné téma.

Kristýna Chalupská

Čtení nás baví!

Milí čtenáři, chtěla bych vám představit knihu od známého básníka Jaroslava Seiferta, Maminka. Nedávno jsem ji četla a stále na ni ráda vzpomínám. Autor vypráví o své matce velice pěkně, má ji rád. Kdyby to tak bylo všude. Autorův přístup k matce se mi zalíbil, i když nevím proč. Jak tak o tom přemýšlím, říkám si, proč je to tak hezké? Přeci proto, že maminka měla syna ráda a starala se o něj a syn jí to oplácel svou láskou. Knihu bych doporučila všem, kteří mají rádi poezii, je jí plná. Už se těším, až si tyto básně přečtu znovu.

Lucie Dražilová

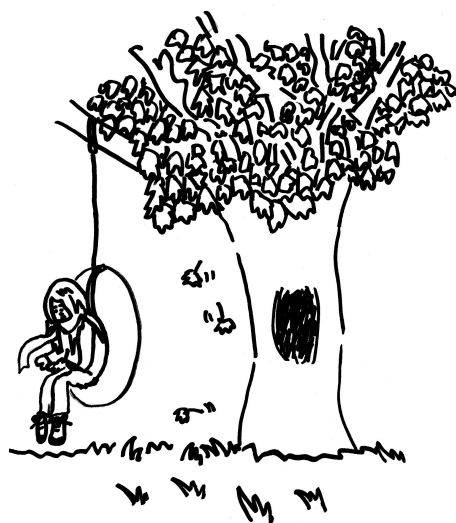

Slzy roní želva sloní

Celý druhý stupeň i letos vyrazil do daleké ciziny. Stačilo, aby nás autobus odvezl do Tábora a my se pohodlně usadili v nových sedačkách tábořského kina Svět. Mávnutím kouzelného proutku jsme se ocitli v rovníkové zemi Ekvádoru a vodami Tichého oceánu dopluli až na Galapágy. Co všechno jsme se o těch končinách dozvěděli? Ekvádoru se říká „banánová země“, ale vzhledem k tomu, že od břehu oceánu vystoupáte až do vysokých nadmoř-

ských výšek, můžete si na trhu koupit avokádo, rajčata i hrášek vždy zaručeně čerstvé a určitě ne z dovozu. Ve městech se schovávají lidé ve svých příbytcích za mřížemi, protože všude bují nevladatelná kriminalita. Potomci indiánů na venkově žijí primitivním způsobem života a jsou zatím šťastní. Zhlédli jsme létající drahokamy – kolibříky. Navštívili peklo i ráj na zemi – Galapágy. U nás jsou pochoutkou králíci, v Ekvádoru morčata. Andy jsou plné činných sopek. Příště prý vyrazíme na Madagaskar.

Opsáno ze sešitů

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY

ŠÉFREDAKTOR: Jiří Honza

REDAKČNÍ RADA: Miroslava Honzová, Kateřina Zelená

OBÁLKA: Jiří Honza

ILUSTRACE: Kateřina Zelená a Kristýna Chalupská

Tisk: tiskárna ABC CHOTOVINY

Postcard Project

Nizozemsko, Rusko, Spojené státy, Chile, Turecko, Ukrajina, Švédsko, Mexiko, Japonsko, Francie a ještě jednou Francie – ostrov Réunion nedaleko Madagaskaru. To jsou země, do kterých jsme v úterý 23. října odeslali celkem jedenáct pohlednic obce Chotoviny. Na zádech nesou pozdrav, popis teplého a barevného podzimu a sdělení, co je typické pro naši malou zem. Vybrali jsme pivo, knedlíky a auta značky Škoda.

Paní poštačka byla hodná a měla pro nás pochopení. Chtěla vybírat krásné známky, ale protože každý pohled letí do jiného koutu světa a všechny české známky jsou krásné, bylo to vlastně jedno. Zjistili jsme, že poslat pohlednici až na kraj světa stojí jen dvacet korun. Možná někteří poprosíme své mailové kamarády o adresu a pošleme jim pořádnou čumkartu. Teď už nezbyvá než čekat, zda nám to všichni oplatí. Těšení se a čekání může být krásné.

Manažer projektu

